

DE 16^E VAN DEZE MAAND

Blijspel in één bedrijf

door

MAX ANDREA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE 16^E VAN DEZE MAAND** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MAX ANDREA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

MARCEL PETERS, de kunstschilder, die het niet begrijpt.

SILVIA, zijn charmante vrouwtje.

LODEWIJK DE HAAN, een begrafenisdienaar met bij verdienste.

KOLONEL EDWARD KELBY, de oom, die uit Katanga komt.

EGBERDINA PETERS-BUSKOP, een vinnige tante.

BEREND-JAN, haar lijzige echtgenoot.

PUCK, het moderne nichtje.

DECOR:

Het toneel stelt een huiskamer voor. Inrichting naar eigen inzicht.

(Als het doek opgaat loopt Marcel, gekleed in smoking-broek en wit overhemd, zijn strikje aan te doen)

MARCEL *(roept)*: Silvia! We moeten nu toch werkelijk opschieten! *(pakt zijn smokingjasje van een stoel en trekt het aan)* Anders kunnen we net zo goed thuisblijven! En je weet, ik heb een hekel aan te laat komen...

SILVIA *(op van rechts; is ook in avondkleding; is bezig met haar halsketting)*: Marcel, wat ben je toch altijd ongeduldig, de oppas is er nog niet eens...! Hier, wees eens lief en help me even met die ketting... Ik krijg dat ding met geen mogelijkheid vast. Als 't nog lang duurt ga 'k gillen...

MARCEL *(achter haar staande de ketting vastmakend)*: Jullie vrouwen ook altijd met je ingewikkelde versierselen... Hoe moet dat nou eigenlijk? *(onhandig aan de ketting plukkend)*

SILVIA: Het moet gewoon vast!

MARCEL: Als het zo gemakkelijk was, had je het zelf wel gekund... O, wacht, ik heb het geloof ik... Zit het zo goed?

SILVIA *(voelt aan de ketting)*: Zo te voelen wel. Als ik 'um verlies, kost het je een nieuwe.

MARCEL *(plukt een paar pluisjes van zijn broekspijp)*: Dan zal er toch eerst een wonder moeten gebeuren, Silvia. *(pakt sigarettenkoker en steekt een sigaret op)* Als deze tentoonstelling geen succes wordt, zie ik de toekomst heel donker in.

SILVIA: Marcel, wat ben jij toch bang voor de toekomst... Ik begrijp niet dat jij aan jezelf twijfelt?! Je schilderijen zijn toch goed?!

MARCEL *(slaat zijn arm om haar heen en geeft haar een kus op het voorhoofd)*: Silvia, als ze allemaal zoveel vertrouwen in me hadden als jij... *(laat haar los)* Kom, laten we gaan, anders schrijven de heren critici: dat de schilder Marcel Peters zich zo boven het mensdom verheven voelt dat hij het niet nodig oordeelt op tijd bij de opening van zijn tentoonstelling te verschijnen! Kunnen ze weer roddelen.

SILVIA: Marcel, we kunnen nog niet weg. Wil jij Leslie alleen laten?

MARCEL: O ja, die babysit... Hoe komt het dat die zo laat is?

SILVIA: Ik heb gezegd kwart voor acht.

MARCEL: Is het die weduwe, die eh... hoe heet ze ook weer?

SILVIA: Mevrouw Verberk kan het niet meer doen. Haar zuster is ziek en die kan ze niet meer alleen laten. Ik heb nu iemand van zo'n bureau besteld.

MARCEL *(fronst wenkbrauwen)*: Van zo'n bureau? Zeg, is dat wel vertrouwd, zo'n wildvreemde vrouw die je nog nooit gezien hebt?

SILVIA: Ik kon toch niet anders?! En die bureaux staan heel gunstig

bekend. Madelein en George hebben ook altijd oppas van een bureau..., die zijn er heel tevreden over.

MARCEL: 't Kan dat je gelijk hebt... *(kijkt op zijn polshorloge)* maar de nieuwe tante gelooft het wel, of ze kan niet klokkijken!

SILVIA: 't Zijn dikwijls werkende vrouwen die nog een andere betrekking hebben. Je moet met zulk soort mensen altijd een beetje soepel zijn. We hebben nog ruim een half uur de tijd, Marcel!

MARCEL: Silvia, je kent me, wachten heb ik een hekel aan! Afspraak is afspraak! Als zo'n nieuw mens de eerste de beste keer al gelijk begint met te laat te komen, heb ik er al geen vertrouwen meer in.

SILVIA *(kijkt op haar horloge)*: 't Is pas vier minuten later, 't is elf voor acht. *(Er wordt gebeld)* Hier, daar is ze al... *(loopt naar deurlinks)* Schat, je hebt je weer nerveus gemaakt voor niets! *(af)*

MARCEL: 't Is dat je een kind van twee-en-een-half jaar niet zo laat op kan houwen en dat de mensen er schande van zou'en spreken, anders nam ik 'um mee...! Al die vreemde ouwe tantes in je huis...

LODEWIJK *(op van links met onthutste Silvia achter zich; Lodewijk is gekleed als begrafenisdienaar; lange zwarte jas, hoge hoed, zwarte handschoenen, parapluie)*: Excuseert U mij dat ik enkele minuten te laat ben, meneer, mijn naam is de Haan, Lodewijk de Haan.

MARCEL *(heel verbaasd; tot Silvia, wijzend op Lodewijk)*: Zeg, wat heeft dit te betekenen??? Je wil toch niet zeggen dat dat de oppas is?!?!

SILVIA *(angstig)*: Meneer is van dat eh... van dat bureau!

LODEWIJK: De AVUK, meneer. "Altijd Voor U Klaar!"

MARCEL: Zeg, die lui zijn toch niet gek geworden? Als dat kind wakker wordt krijgt het een hartverlamming van de schrik!? Staat er ineens een lijkbidder naast z'n ledikant!

LODEWIJK: Meneer, met Uw deelneming, ik heb heel gunstige referenties en getuigschriften! De kinderen zijn altijd heel stil als ik er ben, heel stil!

MARCEL: Dat kan ik me voorstellen! Ik zou er nog stil van zijn! Die kinderen zijn verlamd van schrik natuurlijk! Silvia, hier komt niks van in! Als jij van je kind een zenuwlij'er wil maken, moet jij dat weten, maar ik pas ervoor!

SILVIA: Marcel, je praat nu net alsof het mijn schuld is. Ik kan er toch niks aan doen dat dat bureau deze meneer stuurt?!

MARCEL: Die bureau's stonden toch zo gunstig bekend?!

LODEWIJK: De AVUK staat heel gunstig bekend, meneer. Tot mijn leedwezen was ik niet in de gelegenheid mij thuis om te gaan kleden, we hadden oponthoud met één der volgrijtuigen...!

MARCEL (*driftig*): Ja maar zo kan je toch niet bij een kind komen?!

Zo'n stumper zou er een complex van krijgen! Dit is waanzinnig!

LODEWIJK: Met struisvogelpolitiek is de wereld niet geslagen die het leven kan toebrengen. Hoe smartelijk het verlies ook moge zijn...!

MARCEL: Silvia, die man geeft me het idee alsof ik al met één been in het graf sta! Bel dat bureau op en zeg dat ze gek zijn!

SILVIA (*loopt naar de telefoon*): Ik kan vragen of ze iemand anders sturen!

MARCEL: Silvia, dat moet jij weten, dit kan in ieder geval niet!

LODEWIJK: Het is heel betreurenswaardig dat ik mij niet om kon kleden natuurlijk. Maar in het testament staat... pardon, ik bedoel in de reglementen staat: "de aldus door de Avuk tewerkgestelde, zal er voor zorgdragen netjes en correct gekleed te gaan!"

MARCEL: Staat er ook in dat hij zijn brood moet meebrengen in een doodkist?

LODEWIJK (*wijst op zichzelf*): Dit is toch netjes en correct, meneer?! Ik ken toch mijn plaats?!

MARCEL: Die plaats is onder een treurwilg en niet naast een kinderledikant!

SILVIA (*met telefoonhoorn in de hand*): Het gaat niet om U, meneer, (*tot Lodewijk*) maar mijn man is erg gevoelig. Een kunstenaar is gevoeliger dan een ander mens! Mijn man is schilder!

LODEWIJK: Rembrandt, Rubens, van Gogh, Michel Angelo, van Dijk, Jan Steen waren ook schilders, mevrouw; ook zij gingen heen!

MARCEL: Silvia, bel alsjeblieft dat bureau op. Hij is in staat alvast de maat van ze te gaan nemen...! En bel gelijk de Kunstzaal dat ze de opening een half uur uitstellen! (*handen aan het hoofd*) Zeg maar wat! Zeg maar dat Rembrandt en van Gogh dood zijn en dat ik me ook niet lekker voel! (*steekt -weer-een sigaret- op*)

LODEWIJK: Misschien komt dat, omdat U teveel rookt...

SILVIA (*draait een nummer; hoorn aan het oor; tot Marcel*): Ga jij anders maar vast, dan kom ik Wel later...

MARCEL: Ik wil eerst weten wie er hier op mijn zoon past! (*nerveus*)

SILVIA (*in telefoonhoorn*): U spreekt met mevrouw Peters, meneer, het gaat over die oppas die U mij vanavond gestuurd hebt... Ja, die meneer de eh...

LODEWIJK: De Haan, Lodewijk de Haan.

SILVIA: Meneer de Haan, ja..... Nou, die meneer is in werkkleding gekomen..... Nee, niet in overall of zo, maar in het eh... in 't zwart! Als begrafenisdienaar..... Meneer, mijn man is er positief op tegen..... De kleine zou zich een ongeluk schrikken..... Graag ja... (*hand op de hoorn; tot Marcel*) Ze hebben niemand anders, maar

hij kijkt nog even...

MARCEL: Misschien hebben ze nog een ongewassen schoorsteenveger of zoiets!

LODEWIJK: Ik mag U er op wijzen dat het personeel van de AVUK streng geselecteerd is... Select en discreet! Onze verzorging is eerste klasse!

MARCEL (*tot Silvia*): Silvia, schiet op, die man maakt me zwaarmoedig! Eerste klasse, zeg' ie! Direct begint' ie over de kwaliteit van de kist!

SILVIA (*in de hoorn*): Wat zegt U? Niemand vrij vanavond?!... (*hand op de hoorn, tot Marcel*) Ze hebben niemand, wat moeten we nu doen?

MARCEL (*snauwt woedend*): Thuisblijven! Doodgewoon thuisblijven! Openen ze m'n tentoonstelling maar zonder mij!

LODEWIJK: Dat lijkt mij betreurenswaardig onverstandig...

SILVIA (*zucht en spreekt dan in de hoorn*): Dank U wel voor Uw moeite, meneer! (*hoorn op de haak*) Marcel, zoiets kun je niet doen! Ga dan alleen, dan blijf ik wel thuis!

LODEWIJK: Op mij rust de droevige plicht U erop te wijzen dat U, ingevolge de reglementen van de AVUK, mij toch moet betalen...! Nu er nog gelegenheid toe is, kunt U beter Uw man op deze reis begeleiden... U kan hem wellicht tot steun zijn...

SILVIA: Marcel, wat denk je er van?

MARCEL: Silvia, we beginnen er niet aan! Betaal die man en laat 'urn naar z'n volgende begrafenis gaan...!

LODEWIJK: Pas vier uur na het betreden, mag ik dit perceel weer verlaten... U, als naaste familieleden, bent genoodzaakt mij tot elf minuten voor middernacht achter de ba... pardon, ik bedoel, naast het ledikant te laten plaatsnemen!

MARCEL: Achter de baar, wilde hij zeggen! (*verontwaardigd*) En dat zou op mijn zoon moeten passen!

SILVIA (*tot Lodewijk; verbaasd*): Maar als wij U betalen kunt U toch weggaan?

LODEWIJK: Tot mijn leedwezen is dat ingevolge onze reglementen niet toegestaan. Wellicht kan ik mij voor mijn geld verdienstelijk maken...

MARCEL: Ja, door bij de buurman te gaan zitten! (*tot Silvia*) Een mooi idee van jou, dat bureau! Straks krijg je er één die je niet mag wegsturen voor z'n vijfenzestigste jaar!

SILVIA: Marcel, je bent onredelijk! Dit wist ik toch ook allemaal niet?!
LODEWIJK: Paragraaf 14-5b, mevrouw!

MARCEL (*snauwt*): Ga dan alsjeblieft in de keuken zitten! (*wijst naar*

deur-links)
 LODEWIJK: Heel graag, meneer! (*loopt naar de deur*)
 MARCEL: En rust in vrede!!!
 LODEWIJK (*draait zich om*): We zullen het hopen, meneer. (*statisch linksaf*)
 SILVIA: Marcel, het is toch je werk, je bent toch verplicht naar die tentoonstelling te gaan.,,
 MARCEL: Bel ze maar op en verzin maar een excuus. Alleen ga ik niet en die vent alleen bij Leslie laten doe ik ook niet. (*gaat zitten*)
 'k Zal morgen wel eens met die lui van dat bureau gaan praten,
 SILVIA: Hij maakt geen onbeschaafde indruk, maar 't is natuurlijk idioot.
 MARCEL: En dan moet je zo'n kerel vier uur lang in je huis hou'en! Dat is je reinste dictatuur van die lui. Wil je geloven dat ik in staat ben om 'um zo, met hoge hoed en al, buiten te gooien?!
 SILVIA: Wie leest er nu zo'n reglement wat ze je toesturen?!
 MARCEL: Had je 't maar wel gelezen, hadden we al die ellende niet gehad. De combinatie! Babysit-begraffenis-dienaar! Oom Kraai zingt slaaplidjes!
 SILVIA (*gaat zitten, zucht*): Konden we maar een andere oplossing vinden. Je hebt kans dat meneer van Keulingen je nooit meer een expositie geeft. Hij denkt natuurlijk dat het je niet interesseert?!
 MARCEL: Van Keulingen weet wel beter.
 SILVIA: Dat dit nu juist op zo'n belangrijke avond moet gebeuren...
 MARCEL: Van Dal van het Avondblad zal wel genieten. Reken maar dat'ie z'n pen in de gal doopt. En ik zit hier, als oppas voor de oppas! Omdat die, hoe heten die lui, AVUK me een grafkrans gestuurd hebben...
 SILVIA: Zouden we Jetty niet kunnen bellen?
 MARCEL: Jetty zit met een nieuwe verovering aan het Gardameer! Die heeft wel wat anders te doen als op kleine kinderen te passen.
 LODEWIJK (*op van links; draagt twee koffers*): Verontschuldigt U mij! (*zet de koffers op achterplan naast de deur en wil zich weer verwijderen*)
 MARCEL (*verbaasd*): Zeg wat heeft dat te betekenen? Ben je soms van plan te blijven tot je gepensioneerd bent?
 LODEWIJK (*afgemeten*): Er zijn er nog twee, meneer!
 MARCEL: Nog twee? Van wie is die rommel?
 LODEWIJK: Deze rommel is van een heer die zo juist gearriveerd is, meneer. Een zekere Kolonel Kelby! (*draait zich om en gaat af*)
 MARCEL (*heel verbaasd*): Kolonel Kelby???
 SILVIA (*springt op*): Oom Edward!!!! (*ook erg verwonderd*)

MARCEL: Wat komt die hier nou ineens doen???

KOLONEL (*op van links; sportkostuum Engelse stijl*): Allemachtig, ik dacht dat er één van jullie naar de eeuwige jachtvelden vertrokken was. Doet er ineens een aanspreker open...! (*LODEWIJK komt statig met twee koffers op en zet ze bij de anderen, vertrekt daarna weer even plechtig*).

SILVIA (*hartelijk*): Oom Edward, wat een verrassing! (*snelt op hem toe; hartelijke begroeting*)

KOLONEL: Silvia, jij wordt met de dag knapper.

MARCEL (*is bij het binnenkomen van de Kolonel opgestaan*): Oom Edward, ik sta sprakeloos! Ik waande U in de binnenlanden van Afrika! Bent U hetzelfde, of is het een fata-morgana?

KOLONEL: Marcel, ik ben het helemaal zelf! (*begroeting*)

MARCEL: En U bent nog niks veranderd,

KOLONEL: Gelukkig niet, jongen, gelukkig niet! De ouwe aap is nog precies zo lelijk als vroeger!

SILVIA: Oom Edward, U mag niet zulke rare dingen van U zelf zeggen.

KOLONEL: Kind, ik zeg het en anderen denken het!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto